

ningsudgiften medtoges, maatte man regne med en noget lavere Procent end den, vi have foreslaaet.

Naar Procenten er bleven saa meget højere for Landet, end for Købstæderne, ligger Grunden til denne Ulighed deri, at vi have holdt os saa nær som muligt til det samlede Beløb, som ifølge Regeringsforlaget Statskassen skulde overtage af Bøningsudgiften ved Skolerne, henholdsvis paa Landet og i Købstæderne. Om Rigtigheden af denne Fordeling af Statskassens Udelse have vi ikke villet rejse Strid. Men naar vi skulle overføre tilnærmelsesvis dette Resultat i vort System, maatte der komme en Forstel i Procentens Størrelse.

En nøjagtig Beregning af Statstilskuddets Resultat efter den foreslaaede Procent har Flertallet ikke kunnet gøre. Posten a., saaledes som den vil stille sig efter Flertallets Forslag, kan af Grunde, som tidligere ved § 21 ere oplyste, kun skønsvist angives for Landet, og for Post o.s. Vedkommende har Flertallet ikke direkte Oplysning. Anslaaes samtlige de under Litra a.—d. angivne Udgifter for Købstæderne til 2,000,000 Kr. og for Landet til 5,000,000 Kr., hvad der næppe vil fjerne sig særdeles meget fra det rigtige, vil de 18 pCt. til Købstæderne udgøre 360,000 Kr. og de 30 pCt. for Landet 1,500,000 Kr. Flertallets Forslag vil herefter medføre en Forøgelse af Statskassens Byrde med 90,000 Kr., 15,000 Kr. mere til Købstæderne og ca. 75,000 Kr. mere til Landet*).

Det Stykke i § 31, som et ofte nævnt Flertal paa 11 Medlemmer foreslaar udstemt, omhandler Tilskud til private Skoler. Saaledes som den i Lovforlaget optagne Regel herom nu fremtræder, er den vel mindre vidtgaaende end den Regel, som i Fjor herom optoges af Folketinget. Men Princippet maa Flertallet vedblivende modsætte sig i Senhold til, hvad der herom udtaltes i den

i forrige Samling afgivne Betænkning. Som det vil erindres, forfastede Landstinget ogsaa i Fjor de herom handlende af Folketinget vedtagne Bestemmelser.

Med Hensyn til Tilskuddet til Kjøbenhavn, er det samme Flertal paa 11 Medlemmer imod den Affattelse, Bestemmelsen herom har faaet i Lovforlaget. Flertallet paa 8 Medlemmer foreslaar under Nr. 33 en Affattelse af Paragraffen, som stemmer med dets øvrige Ordning af Statsbidraget, saaledes at Tilskuddet til Kjøbenhavn bliver 10 pCt. af Skoleudgifterne. De 3 andre Medlemmer af hint Flertal foreslaa en Affattelse i Overensstemmelse med Affattelsen i Regeringsforlaget og med den i Fjor af Landstinget vedtagne, kun med Forandring af „1898“ til „1899“ et Forslag, som de 8 andre selvfølgelig subsidiært slutte sig til.

Under Nr. 35 har Flertallet paa 11 Medlemmer foreslaaet optaget blandt de Bestemmelser, som skulle træde i Kraft tidligere (1ste Juli 1897) dels § 16, dels den ny Paragraf om Undervisningskonsulenten, saaledes som i Regeringsforlaget.

Det Mindretal (Bjerre, Jensen-Skrillinge og Raben), som i Fjor paa alle Punkter stod sammen med Flertallet med Undtagelse af et enkelt Medlem (Breinholt), skal paa Sagens nuværende Stadium indskrænke sig til at anføre de væsentligste Grunde, hvorfor vi ikke kunne følge Flertallet i Nar gaar bort fra de i Fjor vedtagne, nemlig 1) Ombytning af Ralds- og Indstillingsretten, 2) Statstilskud efter Procent i Stedet for i Form af Alderstilleg samt 3) samme Procent Statstilskud til Ungdommens fortsatte almindelige (ikke faglige) Undervisning indtil 17 Mars Alderen.

Efter den økonomiske Ordning, som Regeringen har foreslaaet, og som i Fjor tiltraadtes af begge Ting, bliver der navnlig paa Landet langt mindre Forstel paa Embedernes Størrelse end der nu er, idet jo nemlig Begyndelseslønnen, som Kommunen

*) Herved er dog at bemærke, at Lærere-embedernes Løn paa Landet nu er større end paa den Tid, da Regeringsforlagets Beregninger fandt Sted. Statsudgiften maatte altsaa nu blive noget større, end den Gang.